

A szófajok rendszere

A szófaj nyelvi kategória, amelyet a szavak jelentése, mondatbeli szerepe, bővíthetősége és alaki viselkedése határoz meg. A szófajokat **három fő csoportba** sorolhatjuk be:

ALAPSZÓFAJOK: (fogalomszók) önálló fogalmi jelentéssel rendelkeznek, önállóan mondatrészek lehetnek .

Igék (jön, esik, van...)

Névszók:

főnév (ház, vas, élet, Béla, Dél-Amerika...)

melléknév (nagy, lapos, városi...)

számnév (három, harmadik, harmad, sok...)

névmás (én, az, enyém, amely...)

Igenevek:

főnévi igenév (jönni, mennünk...)

melléknévi igenév:

folyamatos melléknévi igenév (járó, író...)

befejezett melléknévi igenév (megírt, elvégzett...)

beálló melléknévi igenév (elvégezendő...)

határozói igenév (futva, tudván...)

Határozószók (kinn, így, bárhogy...)

VISZONYSZÓK: (segédszók) csak viszonyjelentéssel rendelkeznek, önállóan nem mondatrészek, de azokhoz kapcsolódnak.

Névelő (a, az, egy)

Névutó (alá, óta, miatt, végett...)

Igekötő (ki-, el-, össze-)

Segédige (fog, volna...?)

Kötőszó (és, vagy, mert...)

Módosítószó (talán, nem, ne...)

MONDATSZÓK: önállóan vagy tagmondatként tagolatlan mondatok lehetnek.

Indulatszók

valódi indulatszó (óh, jaj...)

interakciós vagy kapcsolatteremtő (hé, szia, hess...)

hangutánzó (durr, reccs, puf...f)

Felelőszó (igen, persze, dehogy...)